

někajku měšeńcu ze serbsčiny a němčiny; su to wsy: Lubolce, Radom, Kamjenna, Rańchow (Treppendorf), Měšk (Nauendorf) a Hartmanojce. W Stobricach dyrbyeše so 1762 hišće serbski předować. Tehdy powoła sebi Stobričanska wosada Lubnjowskeho kapłana Błažija (Blasius) rodź. z Popoje za fararja, dokelž běše serbskeje řeče mócný. — W Slopišćach (Schlepzig) niže Lubina blizko Křušwice (Krausnick) dyrbyeše w l. 1791 tehduši farar Zuchold (drje z rodu Němc), zo by předować móhl, hišće serbski wuknuć, kaž je z jenoho připisa, kotryž pola k. fararja em. Broniša w Drjewku wohladach, dowidžeć, w kotrymž rektor a subdiakon Stanga we Wětošowje wot njeho wupožčeny Lubjowski exemplar Hauptmannoweho serbskeho słownika žada, dokelž chce tež serbski wuknuć.

Přistawk. Skóněnje chcu tu hišće někotre serbske wjesne mjena podać, kotrež trochu hinak slyšach, hač na Smolerjowej kharće stoja: Groźce (Sm. Grošce), Kiekebusch, Wótrowsce, do Wótrows (Sm. drje prawišo Wótšowce), Bischdorf, Rěwojce (Sm. Rewojce), Redlitz, ale: do Rjewojce, Błotow (Sm. Butow), Batho, Synjeńce (Sm. Synence), Zinnitz, Tarnow (Sm. Tornow) n. Tornow; Stańšojce (Eisdorf) Sm. nima.

E. Serbowstwo wokoło Třupca.

XX. Třupčańska wosada.

Třupce, kaž so wšědnje wurjekuje, abo w staršej formje Střupce, něm. Straupitz, je rjane městačko z krasnym hrodom a parkom hrabjam von Houwald słušacym. Wulka krasna cyrkej, wobsažna fara a šula su pyšne nowe twarjenja srjedź městačka blizko hrodu. Pölitz w „Statistik des Königreich Sachsen, Leipzig 1810“ zw. III, str. 376 piše: „Die Herrschaft Straupitz besteht aus 8 Dörfern mit 2200 wendischen Einwohnern“. — Wokoło l. 1820 je tu serbske předowanje přestało a to přez fararja Viebecka. Jako tutón do Třupca přińdže, předowaše wón hišće němski a serbski kóždu njedzelu; pozdžišo pak, dokelž běše khorowaty, ze serbskim předowanjom zasta, zo by sebi zastojnistwo wolóžił. — Někotři stari rodźeni Třupčenjo řeča hišće serbski a hewak ludžo, kiž su to tam ze serbskich stron zasydlili, wšo hromadže znajmjeńša 150 dušow. Jedyn přez 50 lět stary Třupčan, kotrehož zetkachmoj, řečeše z namaj derje serbski. Žónske khodža tu hišće zwjetša wšě w serbskej Błotowskej drasće.